

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

D. Martinus leporum canibus eripit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

D. Martinus leporem canibus eripit.

Vita cap. 10. lib. 2.

Hilaria venies, si placebit, in pia
Martine Præful magne, magni Præfulis
Sectator Hilari, cum suos ad Pictavos,
Inclytus Arii victor & Constantij,
Remeauit olim, gratulante Gallia.

Sancti ergo lucri gratia visens suos
Martinus ibat; en tibi venantium
Videt, audit agmen eminens. Iam coeperat
Tarantarare cornicen, baubant canes,
Nemora rebaubant, territi sudant suis
Lepores in antris, in suis vulpeculae
Dolo refertos codices voluunt suos,
Asperginemque concoquunt suam vasa;
Sed apri, sed atris dentibus vacant lupi,
Vacant parandis in canina vulnera.

Venator hinc & inde praestolans feras,
Post ille quercum latitat, hic sicca in scrobe
Vinctas Lyciscas distinens ægerrime,
Euariat oculis, praeda qua fors effluet;
Nodosa lina tendit alter fibula,
Dumeta fodicans alius ense peruio,
Densos canora voce terreat rubos;
Suasque partes praestat impigerrima
Gens camura, plebs pusilla, villos subnigri,
Nequam catelli, qui cauernis abditam
Feram, latrantes ore vocalissimo,
Noluit velit, prodire compellunt foras.

Pro

Pro se ergo quisque (non minùs quàm ipsi viri)
 Catuli, molossi, lælapes, dromades, napæ
 (Sit venia dicto) quisque pro se sunt viri.
 Sed diu tonuerant, fulminauerant diu,
 Exarferant & ipsa panè cornua,
 Et ad vsque rauim collatrauerant canes;
 Ludebat operam vir suam, canis suam.
 Non vola ferarum, non erat vestigium.

Crebrà repetitas ecce post indagine,
 (Lucina fer opem) silua tandem parturit,
 Ridiculus exit paruulâ è cauernulâ
 Cacuminatis auribus lepusculus.

Videtur, acclamatur; ocyùs, ocyùs,
 Fugere celeripes ille præcipiti gradu,
 Factus volûcris, factus aliger metu.

Vbi non videri se videt, (fòrs sepium
 Aut collis umbrâ semitutus) hîc sibi,
 (Ut persequentum fallat olfactus canum,
 Mira fugientis indoles, mirus dolus)
 Rubum subintrat densiusculam, dein
 Ternis, quaternis saltibus per aëra
 Se librat vltra, tum redintegrat fugam.

Venère citiùs nare quàm pedibus canes,
 Subeuntque vepres; alteri alter obuius
 Linguâ caninâ fantur, Hîc lepus fuit.
 Gyran, regyran, iam consciant frontibus;
 Iam retroactis naribus reciprocant,
 Nasoque terram centies diuerberant.

Sensit melampus quispiam leporis dolum,
 Gyrum relinquit & referuescit sequi.
 Sequitur sequentem rectâ amussi narium
 Podargus aliquis; primus is leporem videt,

C

Socios-

Sociosque primus commonet; mox aduolant.
 Subclaudicante tibiâ lepusculus,
 Heu, ille tandem fessulus, lento gradu
 Sese trahebat, & sibi perpauculos
 Superesse gressus iam videbat ad necem.
 Quid faceret? vltra flexibus densis canem
 Frustrare frustra est: nullus effugio locus;
 Iam iamque in armos dens melampi figitur.

At hæc, viando dum propinquat, intuens
 Martinus animo colliquescit, & pij
 Aurâ fauoris in lepusculum, graui
 Increpitat oculo ac ore sectantes canes,
 State, inquit; & steterere. Vincitos crederes
 Subitis catenis. Et redit lepori vigor,
 Et fuga celerior, saniorque tibia.

Volat ergo. Clauo distinentur hi suis
 Velut trabali conditi in vestigiis.
 Hic motat aures, alter affixos humi
 Et lambit & relambit incassum pedes;
 Ille ore, nare captat auras: lugubrem
 Simul vlulando collatantes naniam.
 Ita restitère, donec in tuto fuit
 Extra canini dentis aleam lepus.

Martine lepori tam pusillo tam pie,
 Te obtestor vnum, si periculum fors mea
 Stygios subiret deprehensa per canes
 Animula vagula; voce quâ è cælo potes
 Dic, State, stabunt; dic, Redite in Tartara,
 Citæ redibunt. Dic animæ vt & euolet;
 Et euolabit ocyor lepusculo.